

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

Συμβολαὶ εἰς τοὺς Ἐπισκοπικοὺς Καταλόγους τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀμαθείας Κ. Ἀνθίμου Ἀλεξοῦδου.

Ἐν τῷ προτέρῳ ἐγγράφῳ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα ἀρχιερέων εὐρισκόμενα καὶ ἐν ἐτέρᾳ συνδικῇ πρᾶξει περὶ καθαιρέσεως ἱερέως τινὸς Νικολάου ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λαρίσσης ἐπὶ Πατριάρχου Παρθενίου τῷ 1675 γενομένη. Καὶ τὸ ἐγγράφον τοῦτο, ἀνέκδοτον πιθανῶς, παρατιθέμεθα ἐνταῦθα, ἔχον ὧδε :

✠ **Παρθένιος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.**

† Ἐντιμότατοι Κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Λαρίσσης καὶ εὐλαβεστάτοι ἱερεῖς μετὰ πάντων τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ χωρίων χρήσιμοι ἄρχοντες καὶ οἱ λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοί, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, εὐχὴ δὲ καὶ εὐλογία καὶ συγχώρησις παρ' ἡμῶν. Ἐπειδὴ ὁ πατὴρ Νικόλαος χωρὶς γνώμης καὶ εἰδήσεως τοῦ ἀρχιερέως αὐτοῦ, ἱερωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσσης, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου δευτέρως Θεσσαλίας καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος κύρ Ἰακώβου καὶ χωρὶς βουλῆς τῶν ἐπιτρόπων αὐτοῦ καὶ ἐρωτήσεως αὐτεξουσίως καὶ αὐτογνομόνως ἐστεφάνωσεν ἱερέα τινὰ μετὰ γυναικὸς μάλιστα καὶ υἱοῦ αὐτῶν ἀτάκτως καὶ παρανόμως (τῷ γὰρ ἀρχιερεῖ ἐφεῖται διακρίνειν τὰ τοιαῦτα καὶ οἰκονομεῖν κατὰ κανόνας, οὐ μὴν τοῖς ἱερεῦσιν, ὑπηρεταί, γὰρ αὐτοὶ τυγχάνουσι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, οἷς ὁ ἀρχιερεὺς τὴν προτροπὴν διακελεύσει, οὐ μὴν κρίναι καὶ ἀποφασίσαι καὶ ἀνερώτητοι πράκτορες), τοῦτο γὰρ γράφομεν καὶ ἀποραινόμεθα συνοδικῶς, ἵνα ὁ τολμητὴς αὐτὸς ὡς παρόπτης τῆς ἀρχιερατικῆς ἐξουσίας καὶ παρανομουργὸς καὶ ἄτακτος καὶ φαῦλος καὶ κατεγνωσμένων ἐπιχειρημάτων τελεστής ἀργὸς ἔστω πάσης ἱερατικῆς ἐνεργείας καὶ τάξεως, καταφρονῶν δὲ τῆς ἀργίας καὶ ἀφορισμένος ἀπὸ Θεοῦ καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, ὡς ὑπόδικος τῇ παντελεῖ καθαιρέσει καὶ ἐστερημένος παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ εἰσοδήματος· καὶ μηδεὶς τολμησῇ συμφορέσαι αὐτῷ ἢ συλλειτουργεῖν ἢ ὡς ἱερέα τιμᾶν ἢ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀσπασθῆναι ἢ εὐλογεῖν ἢ ἀγιάσκειν παρ' αὐτοῦ δεχθῆναι ἢ εἰσοδεῖν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῷ δοῦναι ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγχώστου καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ καὶ αἰωνίου τοῦ ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἕως οὗ ἐξετασθῇ ἢ ὑπόθεσις ἀκριβεστέρως καὶ γένηται ἢ παιδεία αὐτοῦ ἐκτενεστέρα· οὕτω γενέσθω ἐξ ἀποράσεως· α.χ.ο.ε' ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνι ιδ'.

- ✠ Ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος.
- ✠ Ὁ Χαλκιδόνης Ἰερεμίας.
- ✠ Ὁ Νικομηδείας Νεόφυτος.
- ✠ Ὁ Ἀθηνῶν Ἀνθίμος.
- ✠ Ὁ Ἀμαθείας καὶ Καθ' Ἀγιάθου Μακάριος.
- ✠ Ὁ Δριόστρας Μακάριος.
- ✠ Ὁ Προύδης Καλλίνικος.
- ✠ Ὁ Ἀρχιάλουν Δανιὴλ.
- ✠ Ὁ Μιτυλήνης Γρηγόριος.
- ✠ Ὁ Ἄρτης Βαρθολομαῖος.
- ✠ Ὁ Μαρωσίας Ἀνανίας.
- ✠ Ὁ Βόρνης Μακάριος.
- ✠ Ὁ Τορνόβου Ἰεζεκιήλ.
- ✠ Ὁ Μιθύμνης Μακάριος.

*) Ἰδε ἀριθ. 31, σελ. 618—619.

Ἐν φύλ. 58-59 τοῦ 6' μέρους τοῦ αὐτοῦ κώδικος).
Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ἐξήχουμεν τὰ ἑξῆς.

Ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ Σταγῶν Δανιὴλ τῷ 1680 ἀναφέρεται Μητροπολίτης Καισαρείας Μελέτιος μὴ μνημονεύμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀνθίμου, παρ' ᾧ τίθεται *Καισαρείας* τῷ 1674 — 76 Γερμανός, τῷ δὲ 1688. Παρθένιος (Νεολ. 24 Φεβρ. 1891 Ἄρα ὁ Μελέτιος τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου τῷ 1680 τίθεται ἐν μέσῳ τῶν δύο.

Ἄρτης. Παρ' Ἀνθίμῳ τίθεται Βαρθολομαῖος τῷ 1682 — 92 Νεολ. 13 Μαρτίου 1881).

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ χειρογράφῳ ὁ Βαρθολομαῖος φαίνεται καὶ πρότερον τῷ 1675 — 1680.

Ἀρχιάλουν. Παρ' Ἀνθίμῳ Δανιὴλ τῷ 1971 — 72. (Νεολ. 16 Ἰουλίου 1891) ἐν χειρ. ὁ Δανιὴλ καὶ κατόπιν τῷ 1675.

Βόρνης. Παρ' Ἀνθίμῳ ἐλλείπει (Νεολ. 7 Ἰουλ. 1851) οἱ ἐν τῷ ἡμετέρῳ χειρογράφῳ Μακάριος τῷ 1675 Σεραφεῖμ τῷ 1680.

Μαρωσίας. Παρ' Ἀνθίμῳ Ἀνανίας τῷ 1667 — 1672 (Νεολ. 17 Ἰουλ. 1891).

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ χειρογρ. ὁ Ἀνανίας καὶ κατόπιν τῷ 1675.

Ἀητίτζης. Παρ' Ἀνθίμῳ ἐλλείπει. (Νεολ. 20 Μαρτίου 1892) ἐν τῷ χειρογρ. Ταράσιος τῷ 1680.

Σταγῶν. Παρ' Ἀνθίμῳ ἐλλείπει (Νεολ. 26 Ἰουνίου 1892) ἐν τῷ χειρογράφῳ Δανιὴλ τῷ 1680.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐν Χάλκῃ κατὰ Μάιον τοῦ 1894.

M. ΠΑΡΑΝΙΚΑΣ.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

Ὁ πλανήτης Ἄρης.

(Ἐν τετραγωνισμῷ μετὰ τοῦ ἡλίου τῇ 5) 17 Ἰουνίου 1894).

Μέγισται προπαρασκευαὶ γίνονται ἐν ἅπασιν τοῖς ἀστεροσκοπείοις τῆς γῆς ὅπως μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας παρατηρηθῇ καὶ ἐξετασθῇ ὁ πλανήτης Ἄρης, μέλλων νὰ εὐρεθῇ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς τὴν αὐτὴν ἐξαιρετικῶς μικρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπόστασιν, εἰς ἣν καὶ τὸ 1878. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ «διπλαῖ διώρυχες», ἃς πρὸ ἐκααίδεκα ἔτων τὸ πρῶτον παρατήρησεν ὁ Σκιαπαρέλλης ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ γειτῶν ἡμῶν πλανήτου, αἵτινες δὲ ἔκτοτε δὲν παρατηρήθησαν μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκαιρίας. Καὶ προσήγγισε μὲν ὁ πλανήτης ἱκανῶς πρὸς τὴν Γῆν τῷ 1892, ἀλλ' οἱ ὅροι τῆς παρατηρήσεως αὐτοῦ δὲν ἦσαν τοσοῦτον εὐνοῖκοι ἕνεκα τῆς μικρᾶς ἄνω τοῦ ὀρίζοντος ἀνυψώσεως τοῦ πλανήτου. Ὁ Ἄρης ἀνυψοῦτο τότε